

ALLAH KORKUSU VE SILA-İ RAHİM*

Muhterem kardeşler! *İhyâ*'dan okuduğum bir dersi size söylemek isteyeceğim. Anlatabilirimsem ne a'lâ... Câbir RA rivayet ediyor:¹

خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ
مُجْتَمِعُونَ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ اتَّقُوا اللَّهَ
وَصَلُّوا أَرْحَامَكُمْ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ ثَوَابٍ أَسْرَعَ مِنْ
صَلَةِ الرَّحِمِ إِيَّاكُمْ وَالْبَغْيِ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ عُقُوبَةٍ
أَسْرَعُ مِنْ عُقُوبَةِ بَغْيٍ إِيَّاكُمْ وَعُقُوبَةِ الْوَالِدَيْنِ
فَإِنَّ رِيحَ الْجَنَّةِ يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَلْفِ عَامٍ وَاللَّهُ
لَا يَجِدُهَا عَاقٌ وَلَا قَاطِعٌ رَحِمٍ وَلَا شَيْخُ زَانٍ وَلَا
جَارٌ إِزَارَهُ خِيَلَاءَ

(طس. عن جابر)

(*Harace aleynâ rasûlü'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem, ve nahnü müctemiùn*) “Biz bir topluluk halinde bir yerde oturuyorduk.” Topluluk, ma'lûm ya, aza da derler, çoğa da derler. Ne

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Taberânî, *Evsat*, c.VI, s.18, no: 5664; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.292, no:8219; *Mecmau'z-Zevâid*, c.V, s.125; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XVIII, s.81; Hz. Ali RA'dan *Et-Tergîb ve't-Terhîb*, c.III, s.225, no: 3786; ; RE. 174/8.

ar olduğunu söylemiyor. “Derken, Rasûlüllah üzerimize çıka geldi.” (*Fekàle*) Gelince bize dedi ki: (*Yâ ma’shere’l-müslimîn*) “Ey müslüman cemaati, (*itteku’llàh*) Allah’tan korkun!”

Bu kelime üzerinde Kur’an-ı Azimü’ş-şan’da birçok ayette durulur. Birçok hadiste bize hep Allah korkusundan bahsedilir. Allah korkusu olmayınca, hiç bir iş olmaz. İmanın kökü Allah korkusuna bağlıdır. Allah korkusu olsa, dünya balla kaymak olur. İbadetleri, Allah korkusu olanlar yapar. Allah korkusu kendisinde olan insan, ibadetlerine devam eder. Allah korkusu kendisinde olan insan, günahlardan kaçır ve korkar. Çünkü, ibadetleri Allah sever; haramları da sevmez. Haram şeylere cehennemi vaad etmiş; sàlih amel işleyenlere de cenneti vaad etmiş... Binâen aleyh:²

رَأْسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللَّهِ

(الدیلمی، هب. عن ابن مسعود)

(*Re’sü’l-hikmeti mehàfetu’llàh*) “Hikmetin başı, Allah korkusudur.” Allah korkusu olmayınca, hiç bir şey olmaz. Hikmetin mânâsı çok geniş. Onun için, imanin kökü Allah korkusudur. İlmin kökü Allah korkusudur. Bir ilimde Allah korkusu yoksa zarardan başka bir şey değildir. Çünkü Efendimiz SAS diyor ki:³

² Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.I, s.470, no: 743; Deylemî, *Müsne-dü’l-Firdevs*, c.II, s.270, no: 3258, Abdullah ibn-i Mes’ud RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.III, s.141, no:5873; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.507, no: 1350; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XIII, s.56, no:12550.

³ Müslim, *Sahîh*, c.IV, s.2088, no: 2722, Zeyd ibn-i Erkam RA’danç İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.1, s.283, no: 82, Câbir ibn-i Abdullah

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ

(م. عن زيد بن أرقم؛ حب. عن جابر؛ ه. عن أبي هريرة؛ حم. عن أنس)

(*Allâhümme innî eûzü bike min ilmin lâ yenfa'*)

“Fayda vermeyen ilimden yâ Rabbi, sana sığınırım.”

Binâen aleyh, faydalı ilim, kendisinin Allah’tan korkusunu artıran bir ilimdir. Ne olursan ol; yalnız, içinde Allah korkusu olsun da, emr-i ilâhiyeye itaat edip, Allah’ın yasaklarından kaçınabilesin.

Altından geliyor, sıla-i rahim.

(*Ve sılû erhâmeküm*) “Akraba ü taallûkâtınıza sıla yapın!”

Sıla-i rahim: Akraba ü taallûkâtını; amca, dayı, teyze, hala ve sâireyi ziyaret etmek, onların hukukuna riayet etmek...

Akrabadan daha kuvvetlidir komşu! Çünkü akrabanın her biri bir taraftadır; kimisi İzmir’de, kimisi Erzurum’da, kimisi bilmem nerde... Başının sıkıştığı vakitte sana yetişecek olan komşundur. Onun için, komşunun hukuku, akraba ü taallukat hukukundan aşağı değildir. Binâen aleyh, sıla-ı rahim yapın; hem akraba ü taallûkâtınıza, hem de komşularınıza karşı faydalı olun!

Şimdiki insan komşusunu tanımıyor, alâkası da yok. Hepimiz öyle, umûmî... Halbuki, İslâm’da

RA’dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.92, no: 250, Ebû Hüreyre RA’dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.283, no: 14055, Enes ibn-i Mâlik RA.

komşunun o kadar kıymeti var ki... Evini satarken, evvelâ komşusuna söyleyeceksin: “—Ben bu evi satıyorum, sen alacaksan sana vereyim?” Sen dersen ki:

“—Bir milyon isterim, filanca veriyor.” O da derse ki:

“—Benim bir milyon vermeye gücüm yetmez ama yedi yüz bin lira vereyim.”

Yedi yüz bin liraya komşuya vereceksin, bir milyona başkasına vermeyeceksin... Komşu hakkı, bu... Buna da riayet edenimiz kaç tane çıkar, bilmem.

“Sıla-ı rahim yapın; (*feinnehû leyse min sevâbin esrau min sılati’r-rahimi*) çünkü sevap cihetinden sıla-i rahimden daha çabuk gelen sevap yoktur. En çabuk sevap sıla-i rahimdedir.”

(*İyyâküm ve’l-bağy*) “Zulümden sakınınız! (*Feinnehû leyse min ukûbetin esrau min ukûbeti bağyin*) Çünkü en çabuk ukûbeti olan şey zulümdür; cezası çabuk gelir.”

(*İyyâküm ukûku’l-vâlideyn*) Valideyninize asi olmayın! Çünkü cennetin kokusu bin yıllık yoldan duyulur; (*va’llâhi lâ yecidühâ âkkun*) Allah’a yemin olsun ki, anasına babasına asi olan bu kokuyu duyamaz.”

(*Ve lâ kâtiu rahimin*) “Akrabalarıyla alâkasını kesmiş, koparmış kimse de bu kokuyu duyamaz. (*Ve lâ şeyhun zânin*) Yaşlı olduğu halde zinâ eden kimse de bu kokuyu duyamaz. (*Ve lâ cârrun izârahû hayûlâ*) Kibirinden elbisesini yerde sürüyen kimse de cennetin kokusunu

duyamaz.”

Yâni, cennete giremez demek. O kokuyu duymamak, cennete girememenin alâmeti...

Geçenki derste nasıldı: O kadar ibadet ediyor ki çocuk, sararmış solmuş, incelmış, zayıflamış, bir şeysi kalmamış; iğneiplik kalmış... “Anan baban senden razı olmadıkça, ben senden razı olmam!” diyor Allah...

Senin evvelâ, ananı babanı kendinden razı etmen şart! Öyle ki, anne baban senin için, “Allah ömrünü uzun etsin! Tuttuğun toprak altın olsun!” diyecek halde olmalı... Evlât anasına karşı bu kadar mutî olmalı.

Binâen aleyh, sıla-i rahim yapınız, sevabı çok çabuk gelir. Zulümden sakınınız, azabı çok çabuk gelir. Valideyninize karşı asi olmayınız; çünkü cenneti kokusu bin yıllık yoldan duyulurken, onu duyamazsınız.

Allah hepimizin kusurunu affetsin... Bu akşam Cuma gecesidir. O televizyonlar, boş şeyler; hepimizin hoşuna da gider. Bunlar saatlerce bizi meşgul eder. Bakarız bakarız, hayran hayran seyredereziz.

Şimdi, bu akşam Cuma gecesidir; bir Sûre-i Kehf’i oku bakalım! Bir de Sûre-i Duhân’ı oku bakalım! Tebâreke’yi de oku, Amme’yi de oku arkasından! Allah’a dua et, yalvar! Sevaplarını da dedelerimize, babalarımıza hediye edelim de, onlar da sevinirler kabirlerinde;

“—Çok şükür yâ Rabbi, iyi bir evlâd bırakmışız da, bak bizi hatırlıyor.” diyerekten.

Hepimize değil her akşam, hatta her namazın arkasından, beş vakit namazın arkasından, akraba ü taallûkatımıza dua etmek, ana-babalarımıza dua etmek vazifelerimizin başında geliyor. Onlara dua etmeyenlerin rızıkları kesiktir, diyor Efendimiz. Yâni, mâneviyatları olmaz onların. Maddiyatları ne kadar olursa olsun ama mâneviyatları olmaz. Dâimâ nefislerine mağlub, şehvetlerine mağlub, şeytana karşı da mağlub olurlar. İmdâd-ı ilâhiyye verilmeyince, insan kendi kendine ne yapabilir? Hiç bir şey yapamaz. Hepimiz ölüme mahkûm bir nesneyiz...

Binâen aleyh, mezarını unutma! Ölüm, gözün ile kaşının arasındadır. Ne zaman geleceğini Allah bilir. Onun saati, dakikası yok; gençliğe, ihtiyarlığa bakmaz. Ne zaman gelecekse hazır olmak için, ölümü çok düşünmek lâzım! Çünkü ölüm insanı bu dünyadan ayırıyor; fakat, hakikatta Allah'a kavuşturuyor. Binâen aleyh, öyle bir ölüm olsun ki, Allah bizden razı olduğu halde ona kavuşalım! Allah bizden razı olmadığı halde ölüm, çok felaket!

Onun için, Cenâb-ı Hak cümlemizi affetsin... Sizlerden de bir ricam olsun: Mutlaka Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeye çalışın! Dünya paraları burada kalacak, servetler burada kalacak, bütün şeyler burada kalacak... Bir kefene sarıp götürecekler bizi... Orada, Kur'an'ımız neyse onunla haşrolacağız. Binâen aleyh, Kur'an'ı öğreniniz!

Yalnız şunu da hatırlatayım: Almanya'dan bir doktor ahabamız geldi. İngiltere'ye gitmişler.

İngiltere’de, İngiliz asıllı kişilerden iman ü İslâm ile müşerref olmuş birçok profesör, doçent ve bunun gibi kimselere rast gelmişler. Onlar bir köy almışlar, o köye toplanmışlar; bütün gün imanlarının ve İslâmiyet’in nasıl kuvvetli olacağını mütalaa ediyorlarmış... İslam’ın kökü nedir: Arapça... Öyleyse Arapça’yı öğrenelim diye kasd etmişler; cayır cayır çalışıyorlarmış...

Bize Allah, her türlü fırsatı vermişken, biz bu İngilizce’yi öğrenebiliyoruz, Fransızca’yı öğrenebiliyoruz, Almanca’yı öğrenebiliyoruz da, dinimizin kökü olan Kur’an-ı Kerim’i neden öğrenmeyelim? O kadar zor bir şey mi? Fransızca’dan da zor değil, Almanca’dan da zor değil; hepsinden kolay! Zaten lisanımızın çoğu onların kelimeleri ile dolu.

Onun için, Allah hepimizi affetsin... İman ile ahirete geçmek isteyen, Kur’an’a yapışsın, Kur’an’a sarılsın... Bizim için saadet-i dareyn ancak Kur’an yoludur. Kur’an yolu ile amel etmiş olsak; ne kimse kimseyi hor görür, ne kimse kimseye yan bakar... Yan da bakmaz. Herkes elinden geldiği kadar birbirine hürmet ve saygı gösterir.

Allah’tan korktuktan sonra, bir cami dolusu altın olarak birisine versen de, şu adamı öldür desen, öldürebilir mi kardeş? Bir müslüman bunu yapabilir mi? Allah’tan korkan bunu yapabilir mi? Yapamaz... Bunu kim yapar? Allah’ı tanımayan yapar. E biz de onların arasına mı katılalım?

Allah’ın verdiği can. Biz vermedik ki o canı, onu veren Allah... Hepsi Allah’ın kulu. İnsan bir

tavuğu bile keserken düşünüyor da,

Allah kulunu nasıl olur da öldürür böyle? Demek ki, kabahat hep bizde ki, insanların Allah'sız olmalarına göz yummuşuz. Musibet başımıza gelince, "Vah, vah, vah, neden oldu?" diyoruz. Neden olacak, meydanda işte...

Allah hepimizi affetsin... Bu akşam yatmazdan evvel, yeni bir abdest alın; hiç olmazsa dört rekât namaz kılın! Mümkün oldukça, okumak bilmiyorsak hiç olmazsa *Kul hüva'llàhu ehad'ı*, *Elham'ı*, daha kısa surelerden bildiklerimizi çokça okumak suretiyle, ecdadımızın ruhlarına hediye edelim!

Hoca efendi dua okudu, biz de âmin dedik; o umûmî bir dua... Herkesin kendisinin, kendi akrabasının adlarını anaraktan, "Anamın babamın, filânın ruhlarına hediye ettim!" demesi, elbette umûmî bir duadan daha güzeldir.

Allah hepimizi affetsin... Kusurlarımızı affedin! Allah hepimize iman-ı kâmil, ahlâk-ı hasene ihsân buyursun...

Kasîde-i Bür'e'den beraberce okuyalım:

Hüve'l-habîbü'llezî, türçâ şefâatühû, Li-küllî hevlin mine'l-ehvâli muktehimî.

Mevlâye salli ve sellim, dâimen ebedâ; Alâ habîbike hayri'l-halkı küllihimî.

(Üç defa okundu.)

El-fâtiha!

Mehmet Zahid KOTKU

21. 12. 1978 - İskenderpaşa Camii

Perşembe (Yatsı namazından sonra)

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü